

ΟΙ ΈΛΛΗΝΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΟ ΣΥΔΝΕΫ

Αποκλειστικά στον Κόσμο, σε συνέχειες η αδημοσίευτη αυτοβιογραφία του Πέτρου Ξένου που καταγράφει το μεγάλο ταξίδι της ξενιτειάς από την Ελλάδα στην Βραζιλία κι από εκεί στην Αυστραλία. Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή.

Η σημερινή Αυστραλία

Ηόπερα του Σίδνεϋ είναι ένα από τα καλύτερα αρχιτεκτονικά κτίρια στον κόσμο. Τα εγκαίνια έγιναν το 1972 παρουσία της βασίλισσας Ελισάβετ της δεύτερης. Η γέφυρα του Σίδνεϋ που ενώνει τα βόρεια με τα νότια προάστια χτίστηκε το 1930 από εγγλέζικη εταιρεία. Έγιναν τα εγκαίνια του 1938. Χρειάστηκαν περίπου 50 χρόνια να ξεχρεωθεί. Τώρα χρειάζεται συντήρηση για να καμαρώνει το Σίδνεϋ για πολλά χρόνια ακόμη. Σχεδόν τίποτα δε θυμίζει η Αυστραλία από τον παλιό της εαυτό. Όλα σχεδόν έχουν αλλάξει από παλιά. Στους δρόμους τώρα λίγοι είναι ξανθοί αγγλοσάξονες. Άλλες φυλές βλέπεις, όπως αισιάτες, αφρικανοί και απ' όλο τον κόσμο. Τα μαγαζά δεν κλείνουν πια στις έξι το απόγευμα αλλά είναι ανοιχτά 24 ώρες την ημέρα, εφτά μέρες την εβδομάδα. Έκλεισαν τα μικρομάγαζα της γειτονιάς. Σιγά-σιγά τα σπίτια του Σίδνεϋ με τους όμορφους κάπους τα γκρεμίζουν χτίζοντας πολυώροφες πολυκατοικίες. Βέβαια χρειάζονται κατοικίες μια και ο πληθυσμός της Αυστραλίας αυξήθηκε στα 50 χρόνια από 7 εκατομμύρια στα 22 εκατομμύρια. Δεν δουλεύουν άλλο τα χοτέλ όπως πριν. Ο κόσμος δεν πηγαίνει στις μπυραρίες μετά τη δουλειά για να πει την μπύρα του. Άνοιξαν κλαμπ, λέσχες που μαζεύονται όλοι και πολύ συνταξιούχοι να πάιξουν τα χρήματά τους τις μπογιές, στους κουλοχέρπεδες. Όσα τους περισσεύουν και όσα δεν τους περισσεύουν. Τα στερούνται από αλλού για να τα πάιξουν. Τις Κυριακές δεν παίρνουν την οικογένεια να πάνε μια εκδρομή όπως παλιά. Η διασκέδαση της Κυριακής πλέον είναι βόλτα στα μαγαζιά, στα πολυκαταστήματα και το παραδοσιακό κυριακάτικο τραπέζι της Αυστραλίας, που μαζεύονταν όλοι η οικογένεια για να φάνε το αρνί ψυπό στο φούρνο τώρα έχει μετατραπεί σε φαστφουντάδικα. Και τώρα ας πάρουμε την καλή πλευρά αυτής της μεγάλης χώρας που την ονομάζουν τυχερή πατρίδα και τυχερή πρέπει να είναι αφού δεν στερείται κανενός αγαθού. Τρόφιμα υπάρχουν άφθονα λόγω του κλίματος και η κρίση που μαστίζει τον υπόλοιπο κόσμο, τώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν έχει καθόλου επηρέασει την οικονομία. Δουλειές υπάρχουν ακόμη, αν και τα πιο πολλά εργοστάσια που ξέραμε έχουν μεταφερθεί στην Ασία όπου τα μεροκάματα είναι πιο φτηνά. Εντούτοις οι νέοι που έχουν κάποιο πτυχίο μπορούν ακόμα να

Ο Πέτρος με συναδέλφους του

βρουν μια καλή εργασία στη δουλειά τους. Αυτή είναι η Αυστραλία του σήμερα, αφοσιωμένη στην βασίλισσα και ακολουθώντας τους φίλους και συμμάχους Αμερικανούς σε όλους τους πολέμους. Πολέμησαν στο Βιετνάμ, σκοτώθηκαν πολλοί αλλά μαζί με τους Αμερικανούς αγνόσταν την ήττα. Για το λόγο αυτό χρειάστηκαν πολλά χρόνια μέχρι να τους παρασημοφορήσει η Πολιτεία όπως αυτούς που πολέμησαν στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Οι Αμερικανοί δε σταματούν τους πολέμους, άλλωστε τι να κάνουν τόσο πολλά όπλα που παράγουν. Εννιά εκατομμύρια κόσμος δουλεύει στην βιομηχανία όπλων. Έτσι, μετά το Βιετνάμ πάλι Αυστραλοί πολέμησαν στο Ιράκ. Τώρα πολεμούν στο Αφγανιστάν και κάθε τόσο φέρνουν πτώματα από στρατιώτες.

Ελλάδα παλιά και τώρα

Μετά τη μαζική μετανάστευση στα μέσα του περασμένου αιώνα, ίσως λόγω του ότι πολλοί έστειλαν ξένο νόμισμα στους δικούς τους που έμειναν πίσω, η λόγω που έφυγαν για το εξωτερικό χιλιάδες (και πολλοί έφυγαν και για την Αθήνα), αυτοί που έμειναν ζόύσαν κάπως καλύτερα. Ήταν όμως που οι πολιτικοί που κυβερνούσαν για χρόνια έχουν φέρει την χώρα σε διέξodo πολλές φορές. Αρχές του '60 ήρθαν σε διαμάχη του κόμμα του Κωσταντίνου Καραμανλή με το κόμμα του Γεωργίου Παπανδρέου την Ενωση Κέντρου. Η Ενωση Κέντρου κέρδισε τις εκλογές. Ήταν όμως που δεν είχε την πλειοψηφία και αναγκάστηκε να ενωθεί με την Δημοκρατική Αριστερά. Ούτε κι αυτή η κυβέρνηση κράτησε για πολύ και όταν ο Κωσταντίνος Μπασσούτας έφυγε από την Ενωση Κέντρου πάλι ήρθε η κρίση

στην κυβέρνηση. Εν τω μεταξύ ο πρόεδρος του κόμματος της EPE (Εθνική Ριζοσπαστική Ένωση) και πρωθυπουργός, Κωνσταντίνος Καραμανλής αφού έκαστε τις εκλογές και διαφώνησε με τη βασιλιά αν θα ήταν σωστό η βασιλομάτωρ Φρειδερίκη να πάει σε γάμο στο Λονδίνο μετά τη προβλήματα που υπήρχαν στην Κύπρο και ήταν και επικίνδυνο για την ασφάλεια της, δεν εισακούστηκε τελικά, πάγε στην Αγγλία και ο Καραμανλής έφυγε μια νύχτα για την Γαλλία με το όνομα Τριανταφυλλίδης. Στην Ελλάδα ήρθε πάλι η ακυβερνησία και ο καυγάς για την αρχηγία με αρχηγό τον Γεώργιο Παπανδρέου. Μετά από πολλά κυβερνητικά προβλήματα την 20ή 1 Απριλίου 1967 ήρθε η δικτατορία των συνταγματαρχών που έβαλε την Ελλάδα στον πάγο για εφτά χρόνια.

Η δικτατορία και ο Παπαδόπουλος

Δεν είχε ξημερώσει καλά καλά την 21η Απριλίου το 1967 όταν τα τανκς κατέβηκαν στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας. Κύκλωσαν σαν τον Παπανδρέου στη σπίτι του στο Καστρί και ο στρατός με τα όπλα παρατεταγμένα κυκλοφορούσε στους δρόμους διατάζοντας τους πολίτες να κλείστονταν στα σπίτια τους. Εντωμεταξύ είχαν πιάσει και πολλούς πολίτες και πολιτικούς κλείνοντας τους στις φυλακές. Δεν μπορώ να αναφερθώ σε λεπτομέρειες, δε ζούσα τότε στην Ελλάδα. Αυτό που είδε ο Πέτρος όταν επισκέφτηκε την Ελλάδα το 1972 που κυβερνούσε η κυβέρνηση που ζούνταν, είδε πολλούς μαζεύοντας να συζητούν στην Ομόνοια, έμεινε έκπληκτος ξέροντας ότι απαγορευόταν να μαζεύονται πολλά άτομα και να συζητούν, όμως όταν πήγε κοντά στην απορία του λύθηκε γιατί απλώς στη συζήτηση είχε ανά-

ψει και όλοι μιλούσαν για το ποδόσφαιρο. Το χωριό του είχε αλλάξει όψη. Είχαν φτιάξει καινούριο δρόμο, όλα τα σπίτια είχαν πλεκτικό ρεύμα, υπήρχε κοινοτικό τηλέφωνο στου παπά το σπίτι και όλα τα σπίτια υποχρεωνόταν να φτιάζουν αποχωρητήρια ασβεστωμένα και καθαρά. Σε πολλούς δεν άρεσε και ειδικά σε όσους είχαν φάκελο κομμουνιστή τους οπίους παρακολούθουν στενά και τους υποχρέωναν να προσέλθουν στην αστυνομία κάθε βδομάδα. Έμεινε ένα μήνα εκεί. Το συμπέρασμα που έβγαλε ήταν ότι ποτέ στα χρόνια που επισκέφτηκε την Ελλάδα δεν αισθάνθηκε τόση πουχία και ασφάλεια. Παραδείγματος χάρη κοιμόσουν με ανοιχτή την πόρτα, δε φοβόσουν τίποτα. Πήγαινε με το γαμπρό του για ψώνια και ποτέ δεν κλείδωνε την πόρτα του αυτοκινήτου. Δεν πείραζε κανείς τίποτε. Και πράγματι το ένιωθες ότι αν κοιτούσες τη δουλειά σου χωρίς να ασχολείσαι με την πολιτική δε σε πείραζε κανένας. Στις πλαγιές των βουνών ήταν χαραγμένο με μεγάλα γράμματα ζητώ 21η Απριλίου μαζί με ένα δικέφαλο αετό, το σήμα του δικτάτορα Παπαδόπουλου και η προπαγάνδα πιο πολύ απευθυνόταν στους νέους λέγοντάς τους ότι δικτατορία έγινε για αυτούς. Ειρωνεία όμως είναι ότι αυτοί έριξαν τη χούντα με τον ξεσκωμό τους στο Πολυτεχνείο μετά από εφτά χρόνια διακυβέρνησης της χώρας. Ανάγκασαν τη χούντα να κατεβάσει τα τανκς. Τελικά έφεραν πίσω τον Κωσταντίνο Καραμανλή από τη Γαλλία που έφτιαξε δημοκρατική κυβέρνηση. Ο μόνος που την πλήρωσε ήταν ο βασιλιάς Κωσταντίνος αφού η χούντα είχε κάνει δημοψήφισμα και τον είχε διώξει από το αξίωμα. Η δημοκρατική λοιπόν κυβέρνηση του Καραμανλή, με την αλλαγή του Συντάγματος καθιέρωσε Πρόεδρο Δημοκρατίας με πολύ λίγες εξουσίες μέχρι σήμερα. Έκανε λοιπόν εκλογές ο Καραμανλής με το νέο του κόμμα, όχι πλέον την EPE, τη Νέα Δημοκρατία, και κέρδισε με μεγάλη πλειοψηφία. Εντωμεταξύ ο γέρος Γεώργιος Παπανδρέου είχε πέθανε. Ο γιος του ο Ανδρέας που ζούσε στην Αμερική και είχε παντρευτεί Αμερικανίδα με τρία παιδιά που σπούδασαν στην Αμερική. Μετά τη χούντα πήγε στην Ελλάδα και ίδρυσε νέο κόμμα, με την ονομασία ΠΑΣΟΚ, Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα. Αυτό το σοσιαλιστικό ξεσήκωσε τον ελληνικό λαό. Όλοι έγιναν σοσιαλιστές. Όποιος δεν ήταν σοσιαλιστής ήταν φασίστας και το να είσαι φασίστας είναι ένα ανάθεμα στην Ελλάδα.